

**ความพึงพอใจในการได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์**
**Satisfaction in receiving living allowances for the elderly
Of the Ku Suan Taeng Subdistrict Administrative
Organization Ban Mai District Buriram Province**

วนวัชร แปมจำนงค์¹, วิทยา หนูนา², ญาณิศา พันทะเล³, สากล พรหมสถิต⁴
Wanawat Pamjamnak, Wittaya Noona, Yanisa Phuentalay, Sakon Phromsathit

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) ศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้สูงอายุในการรับเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ 2) เปรียบเทียบต่อปัจจัยส่วนบุคคลต่อการให้บริการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง และ 3) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อประสิทธิภาพของระบบและการบริการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 264 คน การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง จำแนกตาม เพศ โดยวิเคราะห์ค่า t-test กำหนดค่าสถิติระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ รองลงมา คือ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ส่วนด้านการสำรวจผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ตามลำดับข้อเสนอแนะของผู้สูงอายุส่วนมากต้องการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้น เนื่องจากผู้สูงอายุมีความจำเป็นในการใช้จ่าย และผู้สูงอายุทำงานได้น้อยลง ทำให้เบี้ยยังชีพที่ได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตในแต่ละเดือน ผู้สูงอายุบางรายไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการอย่างทั่วถึง จึงควรมีการพัฒนาโครงสร้างการเข้าถึงสวัสดิการให้มีความเป็นมาตรฐานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่เพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงสวัสดิการได้ง่ายขึ้น

คำสำคัญ : เบี้ยยังชีพ, ผู้สูงอายุ, ความพึงพอใจ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Student Public Administration, Buriram Rajabhat University

² นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Student Public Administration, Buriram Rajabhat University

³ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Student Public Administration, Buriram Rajabhat University

⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ Lecturer of Public Administration, Buriram Rajabhat University

Abstract

This research has the objective 1) Study the level of satisfaction of the elderly in receiving living allowances from the Ku Suan Taeng Subdistrict Administrative Organization. Ban Mai Chaiyaphot District Buriram Province 2) Compare personal factors towards living allowance payment services of Ku Suan Taeng Subdistrict Administrative Organization. and 3) policy recommendations for the efficiency of the system and living allowance payment services of the Ku Suan Taeng Subdistrict Administrative Organization. Sample group of 264 people. Comparison of satisfaction in receiving living allowances of the elderly in various areas in the Ku Suan Taeng Subdistrict Administrative Organization, classified by gender, by analyzing t-test Independent values. Statistical significance level set at Level 0.05 Method for finding the mean (Mean) and standard deviation. (StandardDeviation) Level of satisfaction in receiving living allowances of the elderly. Overall, it is at a high level. When considering each aspect By sorting the average from highest to lowest, it was found that the aspect of payment of subsistence allowances had the highest average, followed by the aspect of registering those entitled to receive subsistence allowances, followed by the aspect of security and safety. As for the survey of the elderly, the average was the lowest. According to the recommendations of the elderly, most people want to receive more living allowances. Because the elderly have a need for spending. and the elderly can work less As a result, the living allowance received is not enough to survive each month. Some elderly people do not have access to comprehensive welfare. Therefore, the welfare access structure should be developed to be standardized to cover all areas so that the elderly can access welfare more easily.

Keywords : Living allowance, elderly, satisfaction

บทนำ

ประเทศไทยได้มีการดำเนินการงานด้านสวัสดิการ สังคมสงเคราะห์มาหลายทศวรรษแล้ว นับตั้งแต่การจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางแค ตามนโยบายของรัฐบาล จอมพล ป.พิบูลสงคราม ในปี พ.ศ. 2496 โดยมีวัตถุประสงค์ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาไม่สามารถอยู่ร่วมกับครอบครัวหรือครอบครัวไม่มีความพร้อมในการดูแลผู้สูงอายุ รัฐบาลได้มีการจัดตั้งสถานสงเคราะห์ขึ้นในหลายจังหวัดตามส่วนภูมิภาคเพื่อรองรับปัญหาผู้สูงอายุที่ยากจนและไม่ได้รับการดูแลจากครอบครัว แนวคิดเรื่องการบริการสวัสดิการผู้สูงอายุในระยะแรกจึงเป็นการให้บริการในรูปแบบ สถานสงเคราะห์นอกเหนือจากบริการในรูปแบบสถานสงเคราะห์ ซึ่งครอบคลุมไปถึงบริการด้านการดูแลบำบัดรักษา และฟื้นฟูสภาพแล้ว กรมประชาสงเคราะห์ยังได้ขยายบริการดังกล่าว ออกสู่ผู้สูงอายุในชุมชน ในรูปแบบของศูนย์บริการทาง

สังคมแก่ผู้สูงอายุชุมชน ทั้งในชุมชนและในวัด เพื่อให้ผู้สูงอายุที่ยังอาศัยอยู่กับครอบครัวในชุมชน ได้มีโอกาสรับบริการอื่นๆ เช่น ทางด้านการส่งเสริม สุขภาพ การร่วมกิจกรรมนันทนาการ มีกลุ่มสังคมตามวัยของตน นำไปสู่การพัฒนาสุขภาพ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ มากขึ้น ขณะเดียวกันบริการรูปแบบนี้ ก็จะเป็นการสร้าง ความตระหนักและระดมความร่วมมือของชุมชนในการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของตน (สุทธิชัย จิตะพันธ์ กุล.2557)

เมื่ออายุเพิ่มขึ้น สภาพร่างกายและการทำงานของระบบต่างๆ ในร่างกายจะเสื่อมถอยลงไป จึงมีแนวโน้มการเจ็บป่วยได้ง่าย ปัญหาด้านสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บในวัยผู้สูงอายุนั้นจึงเป็นปัญหาหลักๆ ที่ต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ ด้วยสภาพร่างกายที่เสื่อมถอยลงจึงไม่สามารถที่จะทำงานรับจ้าง สร้างรายได้มาจุนเจือครอบครัว มีหน้าข้าต้องตกเป็นภาระของคนในครอบครัวต้องคอยดูแลไม่สามารถใช้ชีวิต ได้โดยปกติ เป็นผลให้ขาดรายได้หรือรายได้ลดน้อยถอยลง ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพเกิดปัญหาการทอดทิ้ง คนชราบ้าง สภาพความเป็นอยู่ไม่เหมาะสมบ้าง สะท้อนสภาพปัญหาและความต้องการปัจจัยต่างๆในการ ดำรงชีพ เกิดปัญหาทางสังคมรัฐบาลจึงมีนโยบายกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดบริการ สาธารณะ ให้การดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามบริบทสถานะภาพของสังคมในปัจจุบัน เนื่องจาก องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปัจจัยความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ด้านการพัฒนา ด้านเสริมสร้างคุณภาพชีวิต จึงมอบหมายให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลัก จัดให้มีสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุ โดยจ่าย เบี้ยยังชีพ ดังนี้ ผู้สูงอายุ ซึ่งมีอายุ 60-69 ปีจะได้รับเบี้ยยังชีพ อัตรา 600 บาท/คน/เดือน ผู้สูงอายุ ซึ่งมีอายุ 70-79 ปีจะได้รับเบี้ยยังชีพ อัตรา 700 บาท/คน/เดือน ผู้สูงอายุ ซึ่งมีอายุ 80-89 ปีจะได้รับเบี้ยยังชีพ อัตรา 800 บาท/คน/เดือน ผู้สูงอายุ ซึ่งมีอายุ 90 ปี ขึ้นไป จะได้รับเบี้ยยังชีพ อัตรา 1,000 บาท/คน/เดือน (ชญา ดา วัฒนะพานิช .2563).

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของผู้สูงอายุของ องค์กรบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ต่อการให้บริการ จ่ายเบี้ย ยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อประสิทธิภาพของระบบและการบริการ จ่ายเบี้ยยังชีพขององค์กรบริหารส่วนตำบลภูสวนแตงและ เป็นแนวทางในการที่จะแก้ไขปัญหาปรับปรุง พัฒนาให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เพื่อเปรียบเทียบเพศต่อปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพขององค์กรบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง
3. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อประสิทธิภาพของระบบและการบริการจ่ายเบี้ยยังชีพของ องค์กรบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาคุณภาพเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ คณะผู้วิจัยได้ศึกษาคุณภาพเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในท้องถิ่น ซึ่งจำแนกเป็น 4 ด้าน ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ และด้านความมั่นคงปลอดภัย

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ในปี พ.ศ. 2566 ทั้ง 12 หมู่บ้าน จำนวน 775 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง : ออนไลน์)

กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ (Taro Yamane อ้างถึงใน ประเวศน์ มหารัตน์สกุล.2561) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 264 คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์

หมู่ที่/ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากรผู้สูงอายุ	ตัวอย่าง
หมู่ที่ 1 บ้านกุสุมาเตง	177	61
หมู่ที่ 2 บ้านดงยาง	63	22
หมู่ที่ 3 บ้านบาก	74	25
หมู่ที่ 4 บ้านท่ม	51	17
หมู่ที่ 5 บ้านโนนไฮ	38	13
หมู่ที่ 6 บ้านหนองสองห้อง	54	18
หมู่ที่ 7 บ้านโคกจิกน้อย	53	18
หมู่ที่ 8 บ้านหนองเรือ	92	32
หมู่ที่ 9 บ้านประคู้	52	17
หมู่ที่ 10 บ้านน้อย	41	13
หมู่ที่ 11 บ้านนาฝาย	35	12
หมู่ที่ 12 บ้านหลุมท่ม	45	16
รวม	775	264

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check List) โดยถามเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ เพศ อายุ อาชีพ รายได้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาความต้องการเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุในองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งมีจำนวนทั้งหมดด้าน คือ ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ด้านความมั่นคงปลอดภัย มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ ความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ ความพึงพอใจมากที่สุด ความพึงพอใจมาก ความพึงพอใจปานกลาง ความพึงพอใจน้อย ความพึงพอใจน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจ และข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. คณะผู้วิจัยได้ลงพื้นที่พบกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน แนะนำตนเอง และขออนุญาตแจกแบบสอบถาม
2. คณะผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 264 ฉบับ
3. ในกรณีที่คณะผู้วิจัยไม่สามารถเก็บแบบสอบถามได้ในวันนั้น คณะผู้วิจัยได้กลับลงพื้นที่จัดเก็บอีกครั้ง
4. คณะผู้วิจัยจัดเก็บแบบสอบถามมาได้จำนวน 264 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ความต้องการเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ตามความคิดเห็นของผู้สูงอายุผู้ในองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์โดย วิธีการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวมนำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบายเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้กำหนดขอบเขตค่าเฉลี่ย

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบที่เข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

4. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุในด้านต่างๆ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตาม เพศ อายุ อาชีพ และรายได้ ด้วยสถิติค่า (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (F-test)

One way ANOVA.

ผลการวิจัยพบว่า

จากการศึกษาความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก ด้านที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ	4.13	0.24	มาก
2. ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ	4.24	0.33	มาก
3. ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ	4.28	0.27	มาก
4. ด้านความมั่นคงปลอดภัย	4.19	0.19	มาก
รวมเฉลี่ย	4.21	0.25	มาก

จากตาราง พบว่าผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) รองลงมา คือ ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ($\bar{X} = 4.24$) รองลงมา คือ ด้านความมั่นคงปลอดภัย ($\bar{X} = 4.19$) ส่วนด้านการสำรวจผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{X} = 4.13$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้านเมื่อพิจารณาพบว่าไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลกลุ่มสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีเพศต่างกัน

ข้อความ	ชาย		หญิง		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ	4.08	0.23	4.19	0.23	-3.68	0.851
2. ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ	4.28	0.39	4.20	0.25	1.79	0.020*
3. ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ	4.29	0.32	4.26	0.21	0.77	0.000*
4. ด้านความมั่นคงปลอดภัย	4.21	0.21	4.16	0.17	2.28	0.009*
รวมเฉลี่ย	4.21	0.28	4.20	0.21	0.29	0.22

จากตาราง พบว่าจากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ ที่มีต่อ ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มสวนแตง ภาพรวมและข้อ 1. ไม่แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการสำรวจผู้สูงอายุไม่ต่างกัน นอกนั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกลุ่มสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีช่วงอายุต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกลุ่มสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีช่วงอายุต่างกัน

ข้อความ	60-69 ปี		70-79 ปี		80-89 ปี		90 ปี ขึ้นไป		F	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ	4.12	0.19	4.07	0.30	4.16	0.17	4.62	0.15	19.59	0.000*
2. ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ	4.16	0.22	4.25	0.49	4.29	0.21	4.72	0.10	11.03	0.000*
3. ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ	4.23	0.22	4.42	0.33	4.16	0.19	4.60	0.00	20.84	0.000*
4. ด้านความมั่นคงปลอดภัย	4.09	0.16	4.29	0.23	4.26	0.14	4.18	0.10	24.47	0.000*
รวมเฉลี่ย	4.15	0.19	4.25	0.33	4.21	0.17	4.53	0.08	18.98	0.000*

จากตาราง พบว่ามีช่วงอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกลุ่มสวนแตง รายด้าน ได้แก่ 1. ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ 2. ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ 3. ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ช่วงอายุ 90 ปี มากกว่า ช่วง อายุ 60-69 ปี 70-79 ปี และ 80-89 ปี ต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาลย์ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีอาชีพต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาลย์ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีอาชีพต่างกัน

ข้อความ	เกษตรกร		ธุรกิจส่วนตัว		รับจ้างทั่วไป		ไม่ประกอบอาชีพ		F	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ	4.10	0.21	4.23	0.18	4.04	0.05	4.18	0.32	6.44	0.000*
2.ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ	4.17	0.33	4.32	0.26	3.92	0.10	4.45	0.27	24.63	0.000*
3.ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ	4.23	0.20	4.39	0.37	4.25	0.20	4.29	0.30	3.97	0.000*
4.ด้านความมั่นคงปลอดภัย	4.21	0.17	4.18	0.23	4.02	0.10	4.21	0.21	7.57	0.000*
รวมเฉลี่ย	4.18	0.18	4.28	0.19	4.06	0.01	4.28	0.22	12.10	0.000*

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ และด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพจำแนกตามอายุ โดยอายุธุรกิจส่วนตัว มากกว่าช่วงอาชีพ เกษตรกร รับจ้างทั่วไป และไม่ประกอบอาชีพ ต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาลย์ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาลย์ อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อความ	ต่ำกว่า 1,000 บาท		1,001-2,000 บาท		2,001-3,000 บาท		3,001-4,000 บาท		4,000 บาท ขึ้นไป		F	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1.ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ	4.16	0.21	4.13	0.27	4.13	0.20	4.20	0.00	-	-	0.56	0.643
2.ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ	4.26	0.39	4.28	0.37	4.20	0.15	4.00	0.00	-	-	3.70	0.012*
3.ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ	4.47	0.45	4.26	0.23	4.21	0.17	4.20	0.00	-	-	9.12	0.000*
4.ด้านความมั่นคงปลอดภัย	4.15	0.30	4.21	0.18	4.20	0.14	4.00	0.00	-	-	5.73	0.001*
รวมเฉลี่ย	4.26	0.30	4.22	0.21	4.18	0.10	4.10	0.00	-	-	2.67	0.048

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายด้าน ด้านรายได้ ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์ โดยภาพรวมและรายด้าน ได้แก่ ข้อที่ 1.ไม่

แตกต่างกัน ($p > 0.05$)

6. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6.1 ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตน อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ ผู้สูงอายุต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับช่วงระยะเวลาและหลักเกณฑ์การสำรวจผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง หรือมีการแจ้งให้ผู้สูงอายุสามารถยื่นหลักฐานในการขอขึ้นทะเบียนด้วยตัวเอง ณ องค์การบริหารส่วนตำบล

6.2 ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตน ในด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ได้ข้อสรุปดังนี้ สนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุแบบอื่นๆ นอกจากการรวมกลุ่มของชมรมผู้สูงอายุ ตามปกติ หรือสนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุใน ต้องการให้มีการแจ้งรายชื่อผู้ที่มีอายุตามทะเบียนราษฎรถึงเกณฑ์ขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุในแต่ละปี เป็นต้น

6.3 ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตน ในด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ได้ข้อสรุปดังนี้ รัฐจะต้องสนับสนุนให้มีการดำเนินการ โดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยที่รัฐทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง รัฐบาลจะต้องวางแนวนโยบายกว้างๆ เช่น การสร้างอาชีพและรายได้ให้กับผู้สูงอายุ เป็นต้น รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมหรือโครงการที่เป็นการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ของภาคประชาชน/ชุมชนในการจัดสวัสดิการ สังคมให้กับผู้สูงอายุในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะต้อง สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ ของแต่ละท้องถิ่นด้วย

6.4 ด้านความมั่นคงปลอดภัย ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตน ในความมั่นคงปลอดภัย ได้ข้อสรุปดังนี้ รัฐจะต้องสนับสนุนให้มีการดำเนินการ โดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ดูแลความมั่นคงปลอดภัยของผู้สูงอายุในวันที่มารับเบี้ยอย่างใกล้ชิด

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาเตน อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับความพอใจของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตน อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์พบว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาเตน อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ใน ระดับมาก ด้านที่ได้ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพอยู่ในระดับมาก

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบต่อบัณฑิตส่วนบุคคลต่อการให้บริการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาเตน พบว่า ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลกุสุมาเตน อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีเพศต่างกัน โดยภาพ

รวมและรายด้านเมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน 3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีช่วงอายุต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน 4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีอาชีพต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน 5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อพิจารณาพบว่า ไม่แตกต่างกัน

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายต่อประสิทธิภาพของระบบและการบริการจ่ายเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตงพบว่า 1 ด้านการสำรวจผู้สูงอายุท่านต้องการให้มีการแจ้งให้เจ้าตัวทราบสามารถยื่นหลักฐานในการขอขึ้นทะเบียนด้วยตัวเอง ณ องค์การบริหารส่วนตำบล ให้มีการประชาสัมพันธ์ เกี่ยวกับช่วงระยะเวลา และหลักเกณฑ์การสำรวจผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง 2.ด้านการขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุ ท่านต้องการให้มีการสนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุแบบ อื่นๆ นอกจากการรวมกลุ่มของชมรมผู้สูงอายุ ตามปกติ หรือสนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุ ต้องการให้มีการแจ้งรายชื่อ ผู้ที่มีรายชื่อตามทะเบียนราษฎรที่มีอายุถึงเกณฑ์ขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุในแต่ละปี เป็นต้น 3. ด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพ ท่านต้องการ ภาครัฐมีนโยบาย ให้ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ของภาคประชาชน/ชุมชนในการจัดสวัสดิการ สังคมให้กับผู้สูงอายุในลักษณะต่างๆ ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ ของแต่ละท้องถิ่นด้วย 4. ด้านความมั่นคงปลอดภัยท่านต้องการภาครัฐจะต้องสนับสนุนให้มีการดำเนินการ โดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ดูแลความมั่นคงปลอดภัยของผู้สูงอายุ ทั้งด้านสภาพร่างกายและจำนวนเงินทั้งในบัญชี หรือจำนวนเงินสดที่ได้รับ ในวันที่มาติดต่อรับเงินเบี้ยยังชีพอย่างใกล้ชิด

อภิปรายผล

จากการศึกษาความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ด้านการขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุ ด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพ และด้านความมั่นคงปลอดภัย ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.21) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพราะผู้สูงอายุในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับ ชลธิชา โสภานาน (บทคัดย่อ 2559) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล ตำบลหัวนาคำ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์ 1. ระดับความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

ของเทศบาลตำบลห้วยนาควา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 4 ด้าน

2. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 จากผลวิจัย ด้านการสำรวจผู้สูงอายุ พบว่า ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกู่สวนแตง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพราะผู้สูงอายุต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับช่วงระยะเวลาและหลักเกณฑ์การสำรวจผู้สูงอายุอย่างทั่วถึง หรือมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงผู้สูงอายุบางคนมีความพอใจในด้านการสำรวจผู้สูงอายุที่ตนเองพอใจแต่ผู้สูงอายุบางคนกลับไม่ได้รับการสำรวจ ผู้สูงอายุก็ย่อมต้องการมีประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจอย่างทั่วถึงประชาสัมพันธ์ผ่านผู้นำชุมชนทุกชุมชนหมู่บ้าน ควรมีป้ายแจ้งรอบการสำรวจการปิดประกาศที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ทุกชุมชน ผู้นำชุมชนควรมีบทบาทในการสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิ รับเบี้ยยังชีพแต่ละชุมชน ควรมีบริการสำรวจผู้สูงอายุนอกสถานที่ของเทศบาลในทุกชุมชนและ ควรแจ้งให้ผู้สูงอายุสามารถยื่นหลักฐานในการขอขึ้นทะเบียนด้วยตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชลธิชา โสภภาพาน (2559) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล ตำบลห้วยนาควา อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ควรมีการประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจอย่างทั่วถึง ประชาสัมพันธ์ผ่านผู้นำชุมชนทุกชุมชนหมู่บ้าน ควรมีป้ายแจ้งรอบการสำรวจการปิดประกาศที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ทุกชุมชน ผู้นำชุมชนควรมีบทบาทในการสำรวจรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิ รับเบี้ยยังชีพแต่ละชุมชน ควรมีบริการสำรวจผู้สูงอายุนอกสถานที่ของเทศบาลในทุกชุมชนและ ควรแจ้งให้ผู้สูงอายุสามารถยื่นหลักฐานในการขอขึ้นทะเบียนด้วยตัวเอง ณ สำนักงานเทศบาล

2.2 จากการผลการวิจัย ด้านการขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุ พบว่า ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกู่สวนแตง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ท่านต้องการ ให้มีการสนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุแบบ อื่นๆ นอกจากการรวมกลุ่มของชมรมผู้สูงอายุ ตามปกติ หรือสนับสนุนกลุ่มกิจกรรมของผู้สูงอายุ ต้องการให้มีการแจ้งรายชื่อ ผู้ที่มีรายชื่อตามทะเบียนราษฎร์ที่มีอายุถึงเกณฑ์ขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุในแต่ละปี เป็นต้นซึ่งต่างกับผลงานวิจัยของพิชชาภา เหลืองอ่อน (2559:) ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารจัดการเบี้ยยังชีพ ผู้สูงอายุโดยรวมเห็นด้วยกับการบริหารจัดการเบี้ยผู้สูงอายุในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการตรวจสอบติดตามผลการดำเนินงาน ด้านการจ่ายเงินเบี้ยชีพ และด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ 2) การเปรียบเทียบการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว อาชีพ แหล่งที่มาของรายได้อื่นๆ รายได้รวมต่อเดือน ระยะเวลาที่ได้รับเบี้ยยังชีพ และวิธีการรับเงินเบี้ยยังชีพ โดยภาพรวมและรายด้าน แตกต่างอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ3)ข้อเสนอแนะ จากการวิจัยองค์การบริหารส่วนตำบลวัดโบสถ์ ควรเล็งถึงความสำคัญในปัญหาของประชาชน เป็นหลัก ตลอดจนมีการวางแผนนโยบายเพื่อรองรับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นในกรณีฉุกเฉิน และควรมีการจัดทำแผนพัฒนาผู้สูงอายุเป็นรายปี เพื่อให้ทราบถึงปัญหา ตลอดจนความต้องการของผู้สูงอายุแล้วนำมากำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาสวัสดิการ การรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือสวัสดิการ

สังคมด้านอื่นๆ ต่อไป

2.3 จากการผลการวิจัย พบว่า ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรัฐจะต้องสนับสนุนให้มีการดำเนินการ โดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยที่รัฐทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยง รัฐบาลจะต้องวางแนวนโยบายกว้างๆ เช่น การสร้างอาชีพและรายได้ให้กับผู้สูงอายุ เป็นต้น รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุน กิจกรรมหรือโครงการที่เป็นการช่วยเหลือผู้สูงอายุ ของภาคประชาชน/ชุมชนในการจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งจะต้อง สอดคล้องกับประเพณี วัฒนธรรม และความเชื่อ ของแต่ละท้องถิ่นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณภัตสรณ์ ศิริวณิชรัตน์ (2560) ผลการศึกษาพบว่า 1) ด้านนโยบายและแผนงาน องค์การบริหารส่วนตำบลจ่ายเงิน เบี้ยยังชีพตรงตามเวลาที่ผู้บริหารได้กำหนดไว้มีการจัดทำแผนงานกิจกรรมเกี่ยวกับผู้สูงอายุทุกปี และเจ้าหน้าที่จัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุทุกปี ปัญหาและอุปสรรคฐานข้อมูลผู้สูงอายุไม่เป็นปัจจุบัน และขาดความต่อเนื่องขาดบุคลากรคอยช่วยงาน แนวทางการดำเนินงาน ควรจัดทำฐานข้อมูลให้ เป็นปัจจุบันและมีให้มีผู้ช่วยในการปฏิบัติงาน 2) ด้านการประชาสัมพันธ์มีเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลรับผิดชอบหนังสือประชาสัมพันธ์ผ่านทางเจ้าหน้าที่ สมาชิกสภาและ ประชาสัมพันธ์ผ่านทางอินเทอร์เน็ต ปัญหาและอุปสรรคไม่มีเสียงตามสายหรือหอกระจายข่าว หนังสือประชาสัมพันธ์ออกล่าช้าแนวทางการดำเนินงาน ควรมีรถกระจายข่าวเพื่อช่วยประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึง 3) ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ มีการมอบอำนาจให้กับสมาชิก และลูกหลานมารับแทน ปัญหาและอุปสรรคมีการจัดทำฎีกาหลายขั้นตอน การเตรียมเงินสดเพื่อ การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพต้องใช้เวลาหลายชั่วโมงและ ไม่มีการประสานงานระหว่างนักพัฒนา ชุมชนกับองค์กร หน่วยงาน ควรโอนเงินเข้าบัญชีทั้งหมด เพื่อลดขั้นตอนการทำงาน และให้มีผู้ช่วยในการปฏิบัติงาน 4) ด้านการประเมินและติดตามผล มีเจ้าหน้าที่ออกเยี่ยมเยียน ผู้สูงอายุและมีการติดตามผู้สูงอายุที่ป่วยเข้าโรงพยาบาล ที่ไม่สามารถมารับเงินเบี้ยยังชีพได้ด้วยตนเอง ปัญหาและอุปสรรค ติดตามผู้สูงอายุที่อยู่พื้นที่ที่ห่างไกลให้มาลงทะเบียน ถ้ามาลงทะเบียน ไม่ทันก็เสียสิทธิแนวทางการดำเนินงาน ผู้บริหารควรออกเยี่ยมเยียนผู้สูงอายุเดือนละครั้งและมีหนังสือประชาสัมพันธ์ให้กับผู้นำ เพื่อช่วยติดตามผู้สูงอายุให้มาลงทะเบียน

2.4 จากการผลการวิจัยพบว่า ด้านความมั่นคงปลอดภัย ความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรัฐจะต้องสนับสนุนให้มีการดำเนินการ โดยชุมชนเพื่อชุมชน โดยเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่ดูแลความมั่นคงปลอดภัยของผู้สูงอายุในวันที่มารับเบี้ยอย่างใกล้ชิด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เพ็ญลักษณ์ เจริญธน (2560:) พบว่า ระดับคุณภาพการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลท่าระหัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความมั่นคงปลอดภัย ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพ ในข้อเชื่อมั่นในเอกสารการรับเงินรองลงมาคือแนะนำวิธีการเก็บเงินให้แน่นอน

3. เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง

3.1 จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความพึงพอใจในการรับเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่อรายด้านการสำรวจผู้สูงอายุ ด้านการขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพ ด้านการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ และด้านความมั่นคงปลอดภัย ภาพรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพื่อศึกษาความพึงพอใจในการสำรวจผู้สูงอายุ ในเทศบาล ตำบลห้วยคำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์และเปรียบเทียบความพึงพอใจในการสำรวจผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ในเทศบาล ตำบลห้วยคำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัย สอดคล้องกับผลงานวิจัย ชลธิชา โสภพาน (2559:) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล ตำบลห้วยคำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการสำรวจผู้สูงอายุ ในเทศบาล ตำบลห้วยคำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ และเปรียบเทียบความพึงพอใจในการสำรวจผู้สูงอายุในด้านต่าง ๆ ในเทศบาล ตำบลห้วยคำ อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรให้ความช่วยเหลือหรือส่งเสริมด้านอาชีพแก่ผู้สูงอายุ เช่น อาชีพ รับจ้าง ค้าขาย เพื่อให้มีรายได้ ต่อเดือนเพียงพอ

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลภูสวนแตง อำเภอบ้านใหม่ไชยพจน์ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรช่วยเหลือด้านที่อยู่อาศัยให้เพียงพอต่อความต้องการของผู้สูงอายุ และดูแลความเป็นอยู่ให้ ผู้สูงอายุมีสุขภาพที่ดีขึ้น โดยให้คำตอบแทนพิเศษและสวัสดิการแก่บุคลากรที่เป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาวิจัยถึงวิธีการรวมกลุ่มและการส่งเสริมสวัสดิการให้แก่ ผู้สูงอายุในรูปแบบต่างๆ ที่เหมาะสมกับคุณลักษณะของกลุ่มผู้สูงอายุ เช่น การรวมกลุ่มด้านการแพทย์และสาธารณสุข ด้านการประกอบอาชีพหรือรายได้เสริม ด้านกิจกรรมทางสังคม และศาสนา เป็นต้น และศึกษาว่าการรวมกลุ่มดังกล่าวนี้ ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างใดบ้างกับชุมชน

2.2 ควรศึกษาศักยภาพของผู้สูงอายุในการช่วยพัฒนาท้องถิ่น ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำมา พัฒนาการจัดทำบริการสาธารณะ ด้านสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ

เอกสารอ้างอิง

กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2564). **การดูแลผู้สูงอายุ**. สืบค้นเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2566, แหล่งที่มา :

การดูแลผู้สูงอายุ (dop.go.th).

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกระทรวงมหาดไทย. (2548). **มาตรฐานการสงเคราะห์** สืบค้นเมื่อ

23 มีนาคม 2567 จาก :https://www.dla.go.th/work/e_book/eb1/stan16/16.htm

โกวิทย์ พวงงาม. (2550). **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชนจำกัด.

- ขวัญชนก บวกเอี้ยว. (2556). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการจัดการมลพิษทางกลิ่นของฟาร์มสุกร
ที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน : กรณีศึกษาอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จันทร์จิรา อธิพิศุทธิกุล. (2560). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลห้วยหิน อำเภอ
หนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์. บุรีรัมย์ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ศิลปศาสตรบัณฑิต (ร.บ.ม
(รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. จาก :[http://etheses.psu.
ac.th/libirpsru/sites/default/files/site/default/thesis/ch3_6.pdf](http://etheses.psu.ac.th/libirpsru/sites/default/files/site/default/thesis/ch3_6.pdf)
- จินตนา รอดอารมณ์. (2554). ความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อการจัดสวัสดิการสังคมขององค์การ
บริหารส่วน ตำบลคลองแก้ว อำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต :
สาขาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จิราภรณ์ เกสร. (2560). คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ร.บ.ม.). มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ชญาดา วัฒนะพานิช. (2563). การศึกษากระบวนการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ.
ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลธิชา โสภพาน. (2559).ความคิดเห็นของผู้สูงอายุต่อการให้บริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล
ตำบลห้วยน้ำคำ อำเภอขามเฒ่า จังหวัดกาฬสินธุ์.สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2567
จาก : <https://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2559Chonthicha%20Sopapan.pdf>
- ณัฏฐ์สรณ์ ศิริวรรณรัตน์. (2560). การดำเนินงานการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วน
ตำบลวัดหลวง อำเภอพนสนธิคม จังหวัดชลบุรี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่7). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2567
- ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2561). แนวคิด หลักการ และกระบวนการวิจัย : เชิงปริมาณ คุณภาพและ
ผลานวิธีการเขียนวิทยานิพนธ์ นครสวรรค์ : ปัญญาชน สืบค้นเมื่อ 22 มีนาคม 2567
- พิชชาภา เหลืองอ่อน. (2559).การบริหารจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วน
ตำบลวัดโบสถ์ อำเภอพนสนธิคม จังหวัดชลบุรี. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- เพียงลภัส เจริญนวงศา. (2562). คุณภาพการให้บริการการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาล
ตำบลท่าแร่ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี. ฐานข้อมูลงานวิจัย (ThaiLis).
- สุทธิชัย จิตะพันธ์กุล. (2557).เวชศาสตร์ผู้สูงอายุ.กรุงเทพ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
สืบค้นเมื่อ 23 มีนาคม 2567 จาก : <https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/11228/2693>
- องค์การบริหารส่วนตำบลกุสุมาลย์. (2566). เกี่ยวกับจำนวนประชากร. บุรีรัมย์ : องค์การบริหาร
ส่วนตำบลกุสุมาลย์. สืบค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2567 จาก: [https://kusuantangburiram.go.th/
page.php?pagename=contact](https://kusuantangburiram.go.th/page.php?pagename=contact)